

- донѣ, отколѣ быхъ ся въ врѣтище и пепель
 22 покаяли. Но казувамъ ви, на Тиръ и Сидонъ
наказаніе-то въ сѣднѣй-тъ день по леко ще бѣ-
 23 де нежели на васъ. И ты, Капернауме, койго
 си ся до небеса възвысилъ, до ада ще ся смѣ-
 кнешь; защото чудеса-та които станѣхъ въ те-
 бе, ако ставахъ въ Содомъ, той бы до днесъ
 24 останѣлъ. Но казувамъ ви, че на земѣхъ-тъ Со-
 домскѣхъ по леко ще бѣде *наказаніе-то* въ сѣд-
 нѣй день, нежели на тебе.
- 25 Въ онова врѣме отговори Исусъ и рече: Про-
 славямъ тя, Отче, Господи на небе-то и на зе-
 мѣхъ-тъ, че си утаилъ това отъ мудры-тъ и ра-
 26 зумны-тъ, и открьлъ си го на младенцы-тъ. Ей,
 27 Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе. Всич-
 ко-то ми е прѣдано отъ Отца моего; и никой
 не познава Сына, тѣкмо Отецъ; нито Отца по-
 знава нѣкой, тѣкмо Сынъ-тъ, и комуто бы из-
 28 волилъ Сынъ-тъ да го открье. Дойдѣте при ме-
 не, всички що ся трудите и сте обрѣменени; и
 29 азъ ще вы успокоѣхъ. Воземѣте мое-то иго на
 себе си, и научѣте ся отъ мене; защото съмъ
 кроткъ и смиренъ на сѣрдце; и ще намѣрите
 30 спокойствіе на души-тъ си. Защото мое-то иго
 е благо, и мое-то брѣме е леко.

ГЛАВА 12.

- 1 По онова врѣме въ еднѣхъ отъ сѣбботы-тъ ми-
 нуваше Исусъ прѣзъ сѣятбы-тъ; а ученици-тъ
 му огладиѣхъ, и начинѣхъ да кѣсатъ класове
 2 и да ядѣтъ. А Фарисеи-тъ като видѣхъ *това*,
 рекохъ му: Ето твои-тъ ученици правятъ оно-
 ва, което не е простено да ся прави въ сѣббо-
 3 тѣхъ. А той имъ рече: Не сте ли чели, що стори
 Давидъ когато огладнѣ той и които бѣхъ съ
 4 него? Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій, и яде отъ